

Barcelona

L'esperança, eina necessària en el kit de supervivència

L'Acció Catòlica Obrera engega nou curs en la Jornada General del 12 d'octubre

Joan Andreu Parra
Barcelona

«Les benaurances no són una utopia, apunten un horitzó de felicitat i donen sentit a la nostra militància», va defensar el jesuïta Quim Pons a la ponència *Passem de la indignació a l'acció transformadora*, que va fer el 12 d'octubre en el marc de la Jornada General de l'Acció Catòlica Obrera (ACO).

Aquesta Jornada, que es fa des de fa 62 anys, és l'acte més important del moviment d'acció catòlica especialitzat a evangelitzar en el món del treball. És un dia festiu, de retrobament de molts militants i també de simpatitzants, de preguntar-se per la salut física i espiritual, de veure com la canalla va creixent, de compartir un àpat senzill i casolà...

Aquest dia tenia una significació especial per a una persona, Montse Ribas, i també per a la seva família. Montse ha estat la presidenta de l'ACO els darrers quatre anys i ha arribat al final d'aquest servei. Estava contenta per tota l'experiència de Regne de Déu viscuda i, alhora, amoinada perquè no s'ha trobat encara un relleu. Tant ella com el Comitè Permanent de l'ACO confien que aquesta persona arribarà.

Les cèl·lules de l'ACO són els grups o els equips de revisió de vida, constituïts per quatre persones o més, on es comparteix la vida a la llum del que Jesucrist va dir i fer a través dels Evangelis. En aquests grups, cada curs es treballa un tema principal, el que s'anomena la prioritat, i es proposa fer un estudi d'evangeli i/o una revisió de vida programats.

En el darrer cicle de tres prioritats que culmina aquest curs, hi ha hagut un fil conductor segons explica el consiliari general de l'ACO, Josep Jiménez Montejo: «Partim de la convicció que tenim la dignitat dels fills i filles de Déu i que Jesucrist dona sentit a la nostra vida i ens empeny a ser conscients d'aquesta dignitat i a treballar perquè tothom la pugui experimentar.»

«Passem de la indignació a l'acció

«Passem de la indignació a l'acció alliberadora», prioritat 2015-2016.

Volem reiterar fermament el nostre compromís d'actuar de manera col·lectiva en la defensa dels germans

alliberadora» és la prioritat per a aquest curs i per aquest motiu es va demanar al jesuïta Quim Pons que expliqués com ha anat formulant l'experiència espiritual enmig de l'acció social. Pons va afirmar que els principis que mouen la seva acció són l'esperança i l'encarnació i va donar tot un seguit d'exemples basats en la seva experiència als camps de refugiats durant la guerra de Rwanda, al Centre

d'Internament per a Estrangers de la Zona Franca i, darrerament, a la paròquia de la Mare de Déu de Bellvitge i al C.E. Joan XXIII.

Pons, amb serenitat i fermesa, va anar desgranant com les accions senzilles tenen una gran força i va assegurar que el plus que aporten els cristians és «la capacitat d'esperar (d'esperança) quan tot apunta que ja no val la pena esperar».

També va posar en el centre del discurs les benaurances i va assegurar que «hi ha persones que coneixem que ja estan funcionant amb aquest estil i que, per tant, són portadores d'esperança». El dinamisme del Regne «afortunadament també es dona a tot arreu i en clau laica», va dir.

Durant la jornada els refugiats i els immigrants van ser presents, tant en el discurs de Pons com en les pregàries que es van fer a l'eucaristia que va posar el punt final a la trobada. La celebració va ser presidida per Jiménez

Montejo acompanyat dels consiliaris de zona de l'ACO i dos diaques.

Manifest de la diòcesi de Vic

La Jornada General de l'ACO és fruit de tot un treball col·lectiu. Les diferents tasques es reparteixen entre les zones i diòcesis que formen l'ACO: el condicionament de l'escola dels Salesians d'Horta, on es va celebrar la Jornada, la pregària del matí, la preparació de l'eucaristia o el redactat del manifest.

El manifest de la Jornada, obra de la diòcesi de Vic, es clou amb aquesta declaració: «Volem reiterar fermament el nostre compromís d'actuar de manera col·lectiva en la defensa dels germans amb el convenciment que l'acció social compartida multiplica, mentre que l'acció individual aïlla. I que aquesta és la nostra manera de respondre a la crida de Jesús per construir aquí el Regne.»

Oberta la causa de M. Encarnació Colomina

Redacció / Barcelona

«La Mare Encarnació Colomina va seguir els camins de Déu amb la gràcia divina i sempre guiada per sant Josep Manyanet.» Amb aquestes paraules del cardenal arquebisbe de Barcelona va concloure la sessió d'obertura de la causa de canonització de la serventa de Déu Maria Encarnació Colomina, cofundadora de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret, celebrada el 15 de setembre a la tarda al saló del Tron del palau episcopal.

L'acte, presidit pel cardenal arquebisbe, va reunir nombroses religioses

i religiosos de sant Josep Manyanet, membres de les comissions de censors i pèrits en història, sacerdots diocesans i religiosos, familiars de la serventa de Déu i membres de les comunitats educatives dels col·legis de les Missioneres de Natzaret.

El postulant, el P. Josep M. Blanquet s.f., va glossar la figura de la serventa de Déu com «una dona de Déu, d'intensa vida de pregària, forta i fidel, treballadora i sacrificada, sempre a la recerca de la voluntat divina, que ella va llegir com una mística del quotidià, de les coses amagades als ulls humans». Després van tenir lloc les formalitats

jurídiques pròpies de l'acte: lectura del nomenament i súplica del P. Josep M. Blanquet com a postulant de la causa; *nihil obstat* de la Congregació de les Causes dels Sants i lectura dels decrets del cardenal arquebisbe de Barcelona pels quals introdueix la causa i nomena el tribunal eclesiàstic format pel P. Ramon Domènech, *ofm*, jutge delegat; el P. Vicente Benedito, *op*, Promotor de Justícia; Chiara Rostagno, notària. Després del cardenal arquebisbe i del postulant, juraren els seus càrrecs respectius. Després d'aixecar i llegir l'acta corresponent, M. Montserrat del Pozo, superiora general de la congregació, va

dirigir unes paraules: «Les seves filles des de sempre han recordat els seus bons i assenyats consells, i molt més encara els seus exemples de serenitat, confiança en Déu i humilitat entre les dificultats i proves, en la recerca sincera i constant de la Voluntat de Déu, i de manera especial en alguns moments veritablement heroics que li va tocar viure. Per tot el que ens van transmetre les que la van conèixer i van viure amb ella, també les seves filles, les Missioneres de Natzaret —com diu el llibre dels Proverbis— des de la seva mort i fins avui, hem gosat proclamar-la benaurada, des del fons del cor.»